

POSTANOWIENIE

10 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 grudnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia H. C.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Żorach

z 12 marca 2024 r., I C 167/23,

w sprawie z powództwa H.C.

przeciwko komornikowi T. W. przy Sądzie Rejonowym w R. i Skarbowi Państwa-
Sądowi Rejonowemu w R.

o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 marca 2024 r. Sąd Rejonowy w Żorach odrzucił wniosek powoda H. C. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z 15 lutego 2024 r. w sprawie przeciwko komornikowi T. W. przy Sądzie Rejonowym w R. i Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w R..

Sąd Rejonowy wskazał w uzasadnieniu, że powód nie uzupełnił braków fiskalnych wniosku o uzasadnienie, tj. nie uiszczył we wskazanym terminie 7 dni opłaty od wniosku o sporządzenie uzasadnienia z 15 lutego 2024 r.

Od postanowienia z 12 marca 2024 r. powód wniósł zażalenie, które sporządził samodzielnie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (zob. postanowienie SN z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17). Zaskarżone postanowienie nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje niedopuszczalnością zażalenia.

Niezależnie od powyższego, stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, które dotyczy także czynności procesowych podejmowanych przed sądem niższej instancji, chyba że strona jest osobą wymienioną § 2 tego artykułu. Powód nie posiada wymaganej przez ten przepis zdolności postulacyjnej, stąd jego zażalenie powinno być sporządzone i podpisane przez adwokata lub radcę prawnego. W świetle ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, zażalenie sporządzone i podpisane przez stronę nie mającą zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym, jest dotknięte brakiem formalnym nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem wniesionego środka odwoławczego *a limine* jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia, nawet przez następnie ustanowionego zawodowego pełnomocnika procesowego (zob. postanowienia SN: z 23 lutego 2012 r., V CZ 132/11; z 21 września 2011 r., I CZ 59/11; z 25 sierpnia 2010 r., II UZ 16/10 oraz z 6 listopada 2008 r., III CZ 35/08).

Z tych względów orzeczono jak wyżej.

